

**PENSION DU LAC.
VOOR EEN ONBEZORGDE VAKANTIE**

Blijspel in drie bedrijven

door

WIM HALVE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PENSION DU LAC. VOOR EEN ONBEZORGDE VAKANTIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WIM HALVE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mieke Brand: pensionhoudster met problemen.

Kees Kraak: haar gepensioneerde hulpkracht.

De pensioengasten zijn:

Bram v.d. Werf: een man wiens vakantie alleen geslaagd is als hij een goed visplekje heeft gevonden.

Els v.d. Werf: de vrouw van Bram, die tijdens de vakantie haar dagelijkse huishoudelijke bezigheden mist.

Anja v.d. Werf: Hun dochter, die oud genoeg is om alleen op vakantie te gaan maar daar nog niet toe is gekomen, en dus maar met pa en ma meegaat.

Opa Henk Bom: de vader van Els, een oude gepensioneerde beroepsmilitair die het nergens naar zijn zin heeft.

Lucy Clark: alias Loesje de Klerk, die om speciale redenen haar naam veranderd heeft.

Dirk Raalde: de geheimzinnige gentleman, die met een speciale bedoeling juist daar zijn vakantie doorbrengt.

Rob de Laar: een jonge sportieve kerel die eveneens nogal geheimzinnig doet.

Chris van Yperen: een jonge man die alleen maar een prettige vakantie wil.

Hans Luiten: een pensioengast tegen wil en dank.

Irma Luiten: zijn vrouw. Zij heeft de broek aan, maar desondanks ligt zij het liefst in bikini op het zonneterras.

DECOR:

Het toneel stelt een ontvangkamer\recreatiekamer voor van een klein eenvoudig vakantiepension. Er zijn enkele gezellige zitjes, een lectuurrek, wat bloemen en planten en wat posters aan de muur die aan een zonnige zomervakantie doen denken. In de linker achterhoek is een soort balie of een bureau waar de nieuwe gasten ingeschreven worden en de administratie wordt gedaan. Op het bureau/balie is een telefoon en een bel om bij afwezigheid de pensionhoudster te roepen. Een rekje met ansichtkaarten en een rekje vakantiefolders ontbreken niet. Op het achterplan is een deur met glas, eventueel ernaast een raam met uitzicht op een bos en/of een prachtige tuin. Links een deur naar de kamers en rechts naar de privé-vertrekken en eetzaal.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek op gaat is het toneel even leeg, dan komen Bram, Els en Anja op van uit de tuin. Zij dragen allen een koffer en tassen. Bram heeft tevens een paar hengels en ander visgerei bij zich. Eenmaal binnen zetten zij de koffers neer en kijken kritisch om zich heen.

Els: Het ziet er best netjes uit, ik geloof dat we het goed getroffen hebben.

Bram: Niet te vroeg juichen, in die folders beloven ze koeien met gouden horens, maar als je eenmaal betaald hebt moet je maar afwachten waarin je in terechtkomt.

Els: Jij hebt ook nooit ergens vertrouwen in. Je ziet toch dat het er keurig uit ziet.

Bram: Het ziet er aardig uit ja, maar erg veel service hoef je niet te verwachten. Kijk eens om je heen, zie jij iemand die ons verwelkomt en ons de kamers wijst?

Anja: Doe niet zo negatief pa, wij zijn niet de enige gasten, neem ik aan. Er zal zo wel iemand komen. *(Kijkt in het rond)* Waar is opa? Waarom is hij niet mee naar binnen gekomen?

Bram: *(Geërgerd)* Het is altijd wat met hem, waarom moeten we die ouwe altijd op sleeptouw nemen.

Els: We kunnen hem niet alleen thuis laten.

Bram: Nee, helaas niet. *(Denkt na)* Zou er geen asiel bestaan voor oude mannetjes waar je hem tijdelijk kunt brengen, net als een hond als je op vakantie gaat?

Anja: *(Bestraffend)* Pa!

Bram: Nou ja, een asiel. Ik bedoel eh, een tijdelijk logeeradres bij leeftijdgenoten.

Els: Je weet dat je hem daar nooit naartoe kan krijgen, anders zou hij ook wel in een bejaardenhuis gaan.

Bram: Als hij in een bejaardenhuis zou wonen, dan zouden we ook eens in het buitenland op vakantie kunnen. Naar Schotland bijvoorbeeld, of Frankrijk. Als je die verhalen van mijn collega's hoort over mooie viswaters in Frankrijk waar ze grote forellen vangen, dan kom ik toch niet aan m'n trekken met een baarsje, een voorntje en zo af en toe een karper. Nou ja, we zullen wel zien hoe het loopt. Als hij mijn vakantie maar niet verpest.

Els: Als jij je viswater in de buurt hebt, dan kan jouw vakantie niet meer stuk, wat er ook gebeurt.

Anja: Ik hoop dat we ook nog wat anders gaan ondernemen behalve

op zoek naar een viswatertje. Er zijn hier prachtige bossen, we zouden eens een flinke boswandeling kunnen gaan maken.

Mieke: *(Op van rechts)* Zo, de nieuwe gasten zijn gearriveerd. Ik hoop niet dat ik u lang heb laten wachten, het is nu even een druk moment van de dag. *(Geeft allen een hand)* Ik ben Mieke Brand, u bent de familie Van de Werf als ik het goed heb.

Bram: Dat hebt u goed, wij hebben hier een kamer geboekt.

Mieke: Drie kamers, een tweepersoons en twee eenpersoons. Klopt dat?

Els: Ja dat klopt. *(Mevrouw Brand kijkt onderzoekend rond)* De eenpersoonkamers zijn voor mijn dochter en voor opa.

Bram: En waar die uithangt weten we niet, die heeft altijd wat bijzonders.

Anja: Opa zal wel even de omgeving aan het verkennen zijn. Hij was blij dat hij even zijn benen kon strekken na die lange autorit.

Bram: Lange autorit? We zijn wel zes keer gestopt voor hem, elk wegrestaurant wat we tegen kwamen was raak. De ene keer om te laden. *(Maakt een drink gebaar)* En de andere keer om te lossen. Hij wist niet van ophouden. En maar zeuren dat hij een borrel wilde, en protesteren dat hij koffie kreeg.

Mieke: De omgeving is hier prachtig, uw opa zal het hier best naar zijn zin hebben.

Bram: Opa heeft het nergens naar zijn zin.

Els: Het is mijn vader, voor het gemak zeggen wij ook opa. Dat is een gewoonte geworden toen Anja nog klein was.

Bram: Dat was in een tijd dat hij nog geen ouwe zeurpiet was. Hoe ouder hij wordt hoe lastiger.

Mieke: In ieder geval probeer ik het mijn gasten zo veel mogelijk naar hun zin te maken, dus ook opa.

Opa: *(Op van uit de tuin, mopperend)* Waardeloos! Gooi de koffers maar weer in de auto, want het is hier waardeloos. We gaan hier weg. Kom op, we gaan weer naar huis.

Bram: *(Geërgerd)* We? Wij gaan niet weg. Wij blijven hier. En als jij naar huis wilt dan zal je moeten gaan lopen, want ik breng je niet.

Mieke: U bent meneer Bom? *(Wil hem een hand geven, hij reageert niet. Ze probeert op een vriendelijke manier er achter te komen wat opa waardeloos vindt)* Als u me vertelt wat er waardeloos is, dan kan ik het misschien naar uw tevredenheid oplossen.

Opa: *(Nors)* Nee, dat kan je niet.

Mieke: *(Voorzichtig)* Is het iets wat met het pension te maken heeft? Is er iets niet in orde?

Opa: *(Snauwt)* Is er iets niet in orde? Er is niks in orde, het deugt hier

voor geen cent. Waardeloos, in één woord, waardeloos.

Anja: Opa, wat deugt er niet? Wat vindt u waardeloos?

Opa: Wat ik waardeloos vind? Heb je dat dan nog niet gezien? Hier zijn hier alleen maar bomen, niets anders dan bomen. Waar je ook kijkt alleen maar bomen.

Bram: (*Geërgerd*) Jonge, jonge, alleen maar bomen. Hij heeft weer wat. Hoe zou een bos zonder bomen eruitzien?

Els: Dat wist u toch? We hebben u toch verteld dat we naar een bosrijke omgeving zouden gaan?

Opa: Een bosrijke omgeving, ja. Maar je hebt niet gezegd dat we naar een oerwoud zouden gaan.

Mieke: Maar meneer, het is toch geen oerwoud. Het is gewoon een bos waar je heerlijk in kunt wandelen.

Opa: Wandelen? In dat oerwoud? Veel te gevaarlijk. Dan verdwaal je. En als je verdwaalt dan sterf je van de dorst, want er is in de weide omtrek geen café te bekennen. (*Pakt een koffer en loopt naar achter*) Ik blijf hier niet. Kom op, we gaan naar huis.

Bram: Dacht ik het niet, hij is weer bang dat hij zijn borreltje misloopt.

Mieke: O, maar dat hoeft niet hoor. We hebben hier een gezellige bar. (*Wijst naar rechts*) Naast de eetzaal.

Opa: (*Draait zich langzaam om*) Een bar? Is hier een bar? (*Komt terug*)

Mieke: Jazeker, het is een gezellige bar waar alle gasten regelmatig gebruik van maken.

Opa: (*Blij*) O, nou dan zouden we het nog even kunnen aankijken. Misschien is het hier toch wel om uit te houden.

Mieke: Om acht uur gaat de bar open.

Opa: (*Kwaad*) Om acht uur pas? Wat moet ik dan de rest van de dag? Naar die bomen gaan zitten kijken? Stervend van de dorst? Ik wil nu een borrel. (*Tot Bram*) Jij hebt gezegd dat ik een borrel zou krijgen als we hier zouden zijn. In dat wegrestaurant kreeg ik alleen maar koffie.

Anja: Opa, thuis drink je toch ook niet om deze tijd een borrel. Waarom dan nu wel?

Opa: Omdat ik nu op vakantie ben. (*Wijst naar Bram*) Hij gaat thuis ook niet elke dag vissen, maar op vakantie doet hij dat wel.

Bram: Vissen is heel wat anders dan een borrel drinken. Jij krijgt vanavond een borrel en ik ga morgen vissen. We zullen alle twee even geduld moeten hebben. (*Tot Mieke*) In uw folder staat dat er een grote vijver in de buurt is, mag daar gevist worden en zit daar een beetje vis?

Mieke: Jazeker, nog geen kilometer hier vandaan is een prachtig

bosmeer met volop vis. En als je mooie vissen wil zien, in de slotgracht van het oude kasteeltje zwemmen de mooiste karpers. Maar daar mag je natuurlijk niet vissen. Ze eten echt uit je hand. Het is de attractie van de omgeving.

Bram: *(Blij)* Mooi, dan gaan we daar morgen eens op af. Wie weet is er vanavond na het eten nog wel even tijd voor. Ik verheug me er op.

Opa: *(Streng)* Om de donder niet. Ik vandaag geen borrel, jij geen vissen.

Els: Je moet niet zo lastig zijn. Je weet toch dat de bar pas om acht uur open gaat.

Opa: Als hij nou gaat vissen dan wil ik nou een borrel.

Mieke: Door personeelsgebrek ben ik genoodzaakt de bar overdag gesloten te houden, de meeste gasten trekken er op de dag toch op uit, dus bleek het tot nog toe geen probleem te zijn.

Opa: Dan vergis jij je, het is wel een probleem, ik trek er niet op uit, dus wil ik een borrel.

Bram: *(Kwaad)* Schei uit met zeuren, de bar is gesloten. Punt uit.

Opa: Dan doen ze hem maar weer open, ik wil een borrel. Dubbele punt uit.

Mieke *(Die graag de vrede wil bewaren)* Het is niet de gewoonte, maar we kunnen voor een keertje wel een uitzondering maken. Ik zal straks Kees vragen of hij even een borreltje wil brengen. Zullen we nu eerst maar even naar uw kamers gaan?

Opa: Nee, ik wil eerst een borrel.

Mieke: Ja, maar we kunnen toch wel eerst..... *(Opa gaat demonstratief voor haar staan met zijn armen over elkaar, heftig nee schuddend. Mieke geeft zich zuchtend gewonnen)* Oké, druk maar op die bel. *(Wijzend op de bel op het bureau)* Dan komt Kees en dan vraag je maar of hij je een borrel wilt brengen. Dan gaan wij intussen naar de kamers. *(Tot de anderen)* Zullen we? *(Ze pakken hun bagage en volgen Mieke links af)*

Opa: *(Gaat naar de bel en belt, wacht even en wordt ongeduldig)* Ja waar blijft hij nou, ik heb toch gebeld. *(Belt weer, na even gewacht te hebben belt hij weer. Dat herhaalt zich enkele malen, het bellen wordt steeds heftiger en luidruchtiger. Tussen het bellen door schreeuwt hij)* Komt er nog wat van!

Hans: *(Op van rechts, hij is niet bepaald gekleed als een vakantieganger. Hij groet opa)* Goedemorgen, bent u een.....

Opa: *(Onderbreekt hem. Nors)* Ik wil een borrel.

Hans: Dan bent u niet de enige. Alhoewel, een lekker koud pilsje zou ook wel smaken met dit weer.

Opa: Nee geen bier, ik wil een borrel. *(Als Hans niet reageert)* Nou, schiet op en ga een borrel voor me halen.

Hans: De bar is om deze tijd gesloten.

Opa: *(Ongeduldig)* Dan maak je hem open.

Hans: *(Verbaasd)* Open maken? Ik? Waarom?

Opa: *(Kwaad)* Om mij een borrel te brengen, slome.

Hans: *(Gepikeerd)* Slome? Begin jij ook al? Ja hoort u eens meneer, ik ken u niet eens, waarom zou ik dan voor u de bar moeten openbreken om u een borrel te geven?

Opa: Je hoeft hem niet open te breken, je baas heeft gezegd dat je mij een borrel moet brengen.

Hans: *(Verbaasd)* Mijn baas? Ik heb hier maar een baas en dat is mijn vrouw. En die heeft liever dat ik water drink, want dat is gratis. Ik lust graag een borrel, maar ik ben toch niet van plan om voor een borrel te gaan inbreken in de bar.

Opa: Wat nou inbreken, je baas heeft gezegd dat ik het aan jou moest vragen.

Hans: Aan mij?

Opa: Ja aan jou, jij bent toch Kees?

Hans: O, aan Kees. Nee ik ben Kees niet. Ik ben Hans, een pensiongast. Hans Luiten *(Wil zich voorstellen, opa reageert niet)*

Opa: Waar blijft die Kees dan?

Hans: Als u Kees moet hebben, dan moet u op die bel drukken.

Opa: *(Gaat naar de bel)* Nog meer bellen? Is die vent soms doof? *(Belt veel en luidruchtig)*

Hans: Hij zal het druk hebben, bovendien is hij niet een van de vlugste.

Kees: *(Hij komt op zijn gemak sloffend van rechts)* Ja, ja ik kom, zenuwelijker. Ik loop het vuur uit mijn sloffen, dat zie je toch. Wat mot je?

Opa: Een borrel en snel.

Kees: De bar gaat om acht uur open.

Opa: Niks mee te maken. Ik wil nu een borrel. En een beetje snel.

Kees: Ik zei: "De bar gaat om acht uur open." Je bent toch niet doof? *(Draait zich om en sloft weg)*

Opa: *(Schreeuwt hem na)* Ik niet, maar jij geloof ik wel. Ik zei dat ik een borrel wil. En heel gauw, anders vertel ik het je baas, zij heeft gezegd dat jij me een borrel moet brengen.

Kees: *(Stopt, draait zich langzaam om. Verbaasd)* Heeft mijn baas dat gezegd? En jij denkt dat ik dat geloof. Je kunt me nog meer ver....ver...verrek ik ken jou. *(Kijkt hem aandachtig aan en komt weer langzaam dichterbij)* Jij bent. Jij bent Henk...Eh Henk Bom!

Opa: Ja ik ben Henk Bom zonder borrel en jij gaat me gauw een borrel

brengen dan ben ik Henk Bom met borrel. Begrijp je?

Kees: Henk, ken je me niet meer? Ik ben Kees, Kees Kraak.

Opa: *(Verbaasd)* Krijg nou het heen en weer, Kees Kraak? Sergeant Kees Kraak?

Kees: *(Saluëert)* Jawel, sergeant eerste klas Bom. *(Ze omhelzen elkaar hartelijk. Op dat zelfde moment komt Dirk op van de tuin, hij ziet het tweetal in deze innige omhelzing en blijft verbaasd staan)*

Hans: *(Die Dirk ziet, tegen Dirk)* Die twee kennen elkaar van vroeger, geloof ik

Kees: Henk, wat ben ik blij je weer eens te zien.

Opa: Wat is dat lang geleden, minstens twintig jaar. Hoe gaat het met je, ouwe jongen?

Kees: Goed, en, met jou? *(Als ze opnieuw elkaar stevig omhelzen, kucht Dirk bewust. Ze laten elkaar geschrokken los)* O, neem me niet kwalijk meneer Raalde. Dat is een ouwe dienstmaat. We hebben samen gediend als beroepsmilitair. Henk Bom, hij logeert hier ook.

Dirk: Ik vermoedde al zoiets. *(Stelt zich aan opa voor)* Ik ben Dirk Raalde, aangenaam.

Opa: Ik ben Henk Bom, maar sinds ik een kleindochter heb noemt iedereen me opa.

Dirk: Als jullie elkaar zo lang niet hebben gezien, kan ik beter weer weggaan. Jullie zullen wel het een en ander met elkaar te bespreken hebben. Hans, loop je ook even mee? *(Maakt aanstalten om te vertrekken)*

Opa: Welnee, je hoeft niet weg te gaan. Kees gaat een borreltje inschenken, drink gezellig een borreltje mee.

Hans: *(Kijkt angstig om zich heen om te zien of zijn vrouw niet in de buurt is, dan gretig)* Nou, ik zou ook wel een borreltje lusten.

Dirk: Een borreltje? Ja dat zou ik ook wel lusten, maar dat is geloof ik niet mogelijk om deze tijd. Kees, als je in de gelegenheid bent, wil je me dan wel even een kopje koffie komen brengen? *(Gaat op zijn gemak zitten en pakt een tijdschrift, veel lezen doet hij echter niet, heimelijk luistert hij het gesprek af)*

Kees: Nee, dat is niet mogelijk, maar een kopje koffie zal wel gaan. *(Teleurstelling is duidelijk bij Hans zichtbaar)*

Opa: *(Verbaasd)* Geen borrel? Waarom niet?

Kees: *(Voorzichtig)* Ja, zie je Henk, dat gaat niet. De boel zit op slot en mevrouw Brand heeft de sleutel. Normaal gaat de bar pas om acht uur open.

Opa: *(Verbaasd)* En ze zei dat ik jou moest bellen.

Kees: Ze zal er niet bij hebben nagedacht, ze heeft het ook zo druk.

Opa: *(Weer op zijn oude moppertoon)* Dat is mooi, dat mens belooft me een borrel en houdt de sleutel in haar zak. En in de hele omgeving geen café te bekennen. Daar gaat m'n borrel.

Kees: Geen café te bekennen? Hoe kom je daar nou bij, er is er een dichtbij.

Hans: Ja, die is niet zo ver hier vandaan. Ik eh, *(Kijkt weer voorzichtig om zich heen. Bijna fluisterend)* Ik heb daar een keer een biertje gedronken toen ik alleen aan het wandelen was.

Opa: O ja? Nou, kom op, dan gaan we een borreltje drinken in het café. *(Dirk reageert door aandachtiger te luisteren)*

Kees: *(Twijfelend)* Nee, dat gaat ook niet. Ik werk hier zie je, ik kan haar niet in de steek laten.

Opa: Werken? Werken? Je bent een gepensioneerde beroepsmilitair, je hoeft niet meer te werken.

Kees: Ik kan haar toch niet in de steek laten, ze heeft verder geen hulp.

Opa: Je hebt jaren lang het vaderland gediend, nu je gepensioneerd bent hoef je toch niet nog eens het vakantieland te dienen. *(Dirk lacht zonder dat de anderen het merken)* Heb je zo hard geld nodig?

Kees: Nee, ik doe het niet voor het geld. *(Haalt zijn schouders op)* Ik, eh, ik verveelde me eigen rot in dat bejaardenhuis, al die ouwe knarren zitten de hele dag te klaverjassen en te puzzelen, toen er iemand gevraagd werd om hier een beetje te helpen heb ik direct ja gezegd.

Opa: *(Vol verbazing)* Zit jij in een bejaardenhuis? *(Kees knikt)* Arme donder. Dan heb je zeker een borrel verdiend.

Kees: Arme donder, ik? Omdat ik in een bejaardenhuis zit? Nee, nou vergis jij je, ik heb het best naar mijn zin in dat bejaardenhuis. Goed eten, geen zorgen, en, er is elke avond wel wat te doen. Bingo, toneelvoorstelling, bridgedrive, biljarten, nou ja noem maar op.

Opa: En toch ga je uit verveling hier werken? Dat begrijp ik niet.

Kees: Mijn vriend Piet is op vakantie met zijn dochter en schoonzoon, en, als hij er niet is loop ik een beetje met mijn ziel onder m'n armen.

Opa: Oké, je vriend Piet is op vakantie. Maar je vriend Henk is er nu, dus hoef jij je niet meer te vervelen. Kom op, we gaan. Kees: Ja, maar, ik eh. *(Twijfelt)*

Hans: *(Vorzichtig tegen opa)* Als Kees niet mee kan wil ik u wel de weg wijzen. Mijn vrouw is toch van plan om op het zonneterras te gaan liggen bakken.

Opa: Nee, ja, dat is goed, maar Kees moet ook mee. Kom op Kees werken kan je altijd nog.

Kees: *(Twijfelt nog even)* Goed we gaan, we hebben elkaar zo'n tijd

niet gezien.

Hans: (*Enigszins teleurgesteld*) Als Kees mee gaat hoef ik u niet de weg te wijzen, en, jullie willen liever samen, ik bedoel als ouwe vrienden.

Opa: Nee, je hoeft ons niet de weg te wijzen naar de kroeg maar misschien moet je ons de weg terug naar hier wijzen, want ik ben van plan me te gaan bezatten.

Hans: (*Blij*) Bedoelt u dat ik mee mag?

Opa: Ik heb geen bezwaar als Kees het ook goed vindt.

Kees: Van mij mag hij mee. En eh, ik trakteer. Meneer Raalde, gaat u ook mee?

Dirk: Nee Kees, maar je zou me een kopje koffie brengen.

Kees: (*Kees blijft twijfelend staan*) O ja, goed meneer Raalde, ik eh, ik kom. (*Tot opa*) Eerst even.....

Opa: (*Trekt Kees mee*) Schenk het zelf maar in, vanaf vandaag is het een zelfbedieningshotel. Kom op we gaan. (*Met Kees en Hans naar achter, voor dat ze af gaan komt Irma van links. Zij ziet dat Hans weg wil gaan*)

Irma: (*Zij is gekleed in een bikini, eventueel met daar overheen een badjas. Deze moet niet dicht gemaakt zijn zodat duidelijk haar bikini zichtbaar is. Streng tot Hans*) Hans waar ga je naar toe? (*Opa en Kees draaien zich verbaasd om, Hans blijft stokstijf van schrik staan*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto